פרטיכל מס' 5 מישיבת מליאה שלא מן המניין

אשר התקיימה ביום רביעי 12.6.2019 ט' בניסן תשע"ט

משתתפים:

עו"ד אבי גרובר	-	ראש העירייה ויו"ר
גב' שירלי פאר יגרמן	-	מנכ"לית העירייה
עו"ד עידן למדן	-	חבר מועצה
מר גיא קלנר	-	חבר מועצה
גב' דברת וייזר	-	חברת מועצה
מר מיכאל דורון	-	חבר מועצה
מר יעקב קורצקי	-	חבר מועצה
מר עופר קליד	-	חבר מועצה
מר רביד פלד	-	חבר מועצה
ד"ר צחי שריב	-	חבר מועצה
גב' בת שבע אלקובי	-	חברת מועצה
מר ירון גדות	-	חבר מועצה
מר רמי בר-לב	-	חבר מועצה
מר דני לביא	-	חבר מועצה
פרופ' נטע זיו	-	חברת מועצה
מר רוני בלקין	-	חבר מועצה

צוות מקצועי:

אדר' עירית טלמור	-	מהנדסת הוועדה
עו"ד מיכה בלום	-	יועץ משפטי
גידי טביב	-	גזבר העירייה

סדר יום:

1. אישור תקציב אישור תקציב רגיל , תקציב כ"א ותקציב פיתוח לשנת 2019.

<u>פרטי כל</u>

1. אישור תקציב אישור תקציב רגיל, תקציב כ"א ותקציב פיתוח לשנת 2019

מר אבי גרובר: ערב טוב ישיבת מליאה מספר 5 שלא מן המניין, אני שמח שסוף סוף אנחנו מגיעים להצביע על התקציב. קודם כל אני רוצה להגיד מילה למה זה קורה עכשיו. על פניו, ובמאת רב הרשויות כבר אישרו מזמן את התקציב. המועד האחרון תכלס לפי החוק, שהיה אפשר לאשר תקציב בלי שצריך אישור מיוחד של שר הפנים בשנת הבחירות הוא השלושים ביוני. זה לא סוד שאנחנו, שהמועצה הזאת איפה שהוא באמצע נובמבר, לקחנו קצת את הזמן שלנו להתארגן. ואם אתם זוכרים שהתחלנו לדבר ודיברנו על באמת על מתווה יותר רחב של המועצה, אמרתי לכם בואו נתחיל ולגבש תקציב. והיה לי מאוד חשוב שכשאנחנו הולכים לעבוד ביחד אז זה לא ברמה שם את זה, זורק לכם איזה שהוא תקציב על השולחן ובינתיים אנחנו ממשיכים לדבר ורבים וחושבים ועושים את הפוליטיקה, אלא שאנחנו, אם אנחנו רוצים לעבוד ביחד, אז לעבוד ביחד זה גם להכין תקציב ביחד. זה גם לחשוב על התקציב ביחד. זה לא ברמה של ההנחתה. זה התקציב הרביעי שאני מביא לאישור מועצה. גם בינואר, פברואר הכרנו את המספרים, ידענו את הדברים, יכולתי להניח טיוטת תקציב כבר בינואר, דצמבר ינואר, מה שעשינו כאילו עכשיו ויכולתי להביא את זה להצבעה. אבל היה לי מאוד מאוד חשוב שקודם כל כל אחד ידע מה התפקיד שלו. איזה תיק הוא לוקח. מה האחריות שלו. שנוכל במסגרת התפקיד הזה לשבת, עם הגורמים הרלוונטיים. לחשוב איתם ביחד. אני חושב שזה קצת לא הוגן גם כלפיכם, גם כלפי חברי המועצה החדשים, מחזיקי התיקים החדשים שתוך חודשיים מרגע

שנכנסתם לתפקיד. אתם תכירו את התיק שלכם ברמה של בקיאות על כל שקל וכל פעילות וכל דבר שהולך. אני חושב שתקציב 2020 מהבחינה הזאת אנחנו נראה הרבה יותר את טביעות האצבע של כל מחזיק תיק וכל חבר מועצה פה בתחום שלו, אבל אני חושב שכבר לא חושב שיש תחום שבו אי אפשר יהיה לראות ניצנים שבחלק מהמקומות הרבה יותר מזה, שבאג'נדה האישית של כל אחד פה, עם המחשבות שלו, עם הרצונות שלו, עם הדברים שהוא רוצה להגיד עליהם. ולכן עם כל זה שיוצא שכאילו חיכינו והכל, החלטתי שאני לוקח עם זה קצת את הזמן, מערכת החינוך כבר עובדת על פי תוכנית מספטמבר, זה לא שכאילו בינואר הם מחליטים מה תוכנית העבודה, יש לנו עוד שנה הבאה. אנחנו גם בתכלס אנחנו. אז יהיה ראש אגף חדשה.

מר גיא קלנר: בחרתם.

מר אבי גרובר: אנחנו מדברים על זה עדיין.

מר גיא קלנר: אני קורא רק בפייסבוק, אני לא יודע, לא.

מר אבי גרובר: אז מבחינת החינוך אנחנו ממשיכים לרוץ. הנושא של כוח האדם סך הכול הרבה מאוד מהסעיפים פה, הם יחסית קשיחים ולכן אני לא חושב שפעילות העירייה בהמתנה הזאת והשירות לתושב והדברים נפגעו. יש פה כמה דברים חדשים, שנתחיל לבצע אותם עם אישור התקציב. ולדעתי יש כמה בשורות מהבחינה הזאת, ואני אשמח לראות אותם קורים. אז זה ככה מילה ראשונה שהיה לי חשוב להגיד על למה חיכינו עד עכשיו. ואני חושב שהמטרה ראויה ואכן הלכתי בדרך הזאת. עכשיו כמה מילים ככה על התקציב. ואז אם תרצו להעיר, להגיב כאילו אז בשמחה ואז נצביע לפי הפרקים. אפשר לראות סוג של, אם מסתכלים על התקציב שאושר בשנה שעברה, אז כביכול יש איזה קפיצה של סדר גודל של עשרים מש"ח לעומת התקציב הקודם, אם מסתכלים מול הביצוע אז רואים שסך הכול אנחנו בתהליך שמתבצע לאורך כל שנת 2018, ובאמת אני חושב שהתקציב של 2019, הוא תקציב מאוד אחראי. אני חושב שזה המילה המרכזית שלי לתקציב הזה. אנחנו נמצאים בתקופה לרמת

השרון לא פשוטה, האיבוד של המעמד של עיר ...כבר סיפרנו עליו כמה פעמים מתבטאת בקיצוץ מתמשך בארנונות, וזה ס' ...זה ארנונה. ומצד שני אנחנו עדיין לא הגענו לנקודה הזאת שבה אנחנו נהנים ממימוש של אזור התעסוקה בעיקר סינמה סיטי. שכשזה יקרה אז באמת יהיו לנו מקורות הכנסה מאוד, מאוד גדולים ואני חושב שכעירייה נוכל אז להיות ליהנות מסוג של רווחה שאני חושב שעיריית הרצלייה ותל אביב היום יכולות להרשות לעצמם ונהנות ממנו. בשים לב לזה, הדגש שאנחנו שמים על חינוך אני חושב שהוא ממשיך לבוא לידי ביטוי בתקציב הזה אם כי כביכול המספרים עדיין מסתובבים, אנחנו מסתובבים סביב אותם מספרים ואני חושב שהתהליך שהתחלנו בו לפני שנתיים, שלוש, והוא תהליך לא פשוט בכלל. לא יודע אם כולם מספיק מבינים מה זה אומר הסייעת השנייה בגני הילדים. מה שעשינו בחינוך המיוחד ברמת השרון, גן תקשורת רביעי כנראה נפתח, כיתת תקשורת שאנחנו נפתח שנה הבאה. הגנים השפתיים, דרך אגב גם במגזר החילוני וגם במגזר החרדי. העבודה הזאת שאנחנו עושים. הסייעות בצהרונים, שורה שלמה של מענים שאנחנו נותנים זה מענים מאוד יקרים. זה מענים לא טריוויאליים בכלל, אני חושב שמובילים מהבחינה הזאת. אני חושב שאנחנו דוגמא להרבה מאוד ערים. הרבה ראשי ערים שואלים אותי איך אנחנו עושים ומה אנחנו עושים. ואני חושב שזה שאנחנו יכולים להמשיך להציע את זה בתקציב הזה, זה בשורה מאוד גדולה, הפידבקים שאני מקבל כשאני בא לגני תקשורת, כשאני בא להורים של ילדים שאומרים לי הבן שלי נכנס לגן בגיל ארבע, הוא לא ידע לדבר ובעט בקירות, והיום הוא הולך לכיתה א' רגילה עם מורה משלבת, מישהי שמלווה אותו, אבל הוא הולך לכיתה א' הרגילה. זה מבחינתי אחד הדברים שהכי מרגשים אותי בתפקיד שלי כראש העיר ואנחנו ממשיכים לעשות את זה בתקציב, אנחנו גם למשל לא רק גני הילדים גם בתי הספר היסודיים, גם למשל בחטיבות אנחנו פה אמנם באחוזים, נשמע הרבה זה חמישים אחוז, זה כמה מאות אלפי שקלים מכל חטיבה. אבל אנחנו עושים עוד ועוד

השקעות כמה שיותר צעירים, וחינוך מתחיל לדעתי ממש בגיל אפס ומהבחינה הזאת התקציב הזה ממשיך את הבשורה הזאת ואנחנו נלחמים על לשמור על הדבר הזה שאנחנו נותנים, לכן לדעתי התקציב הזה מאוד חשוב. דבר שני שיש בתקציב הזה, והוא יבוא בעיקר מתוך המילה שאני קורא לה ניהול. זה כל הנושא של הנראות והחזות שלהם. המון כסף נמצא בתחום הזה ואנחנו ככל שאנחנו מכירים יותר את התקציבים ואת הפעילויות אנחנו עשינו בתקציב הזה לא מעט סדר. זה אמנם במספרים זה לא לגמרי נראה פה. אבל עשינו הרבה מיון של המספרים ואני מאמין שמהמיון הזה ויחד עם התשומות של הניהול שאנחנו ניתן פה ויעקב פה כמחזיק תיק שפ"ע זה יהיה המקום שלכם לתת את העבודה. רמת השרון וזה עלה במערכת הבחירות, התושבים מבקשים שהעיר הזאת תיראה יותר טוב, ותהיה יותר נקייה. כל נושא המחזור, אני חושב שלמשל אנחנו חווים הרבה בזמן האחרון, הרבה תלונות על איך נראות פינות המחזור, אני חושב שזה דווקא ממקום מעודד, כי אני חושב שמה שקורה זה שהתושבים פשוט ממחזרים הרבה יותר.

מר גיא קלנר: כן.

מר אבי גרובר: וזה דבר נורא חיובי שעכשיו אנחנו מתמודדים עם מה עושים כדי להתמודד עם זה שהתושבים ממחזרים הרבה יותר. אז אנחנו ניתן את המענים האלה. יש כאלה שעוברים את הכביש להרצלייה למחזר.

מר אבי גרובר: אני חושב שהסיבה. תראו, אם לא. כשפחות מחזרו אז הפינות זה. יש פה גם המון, אני מדבר בעיקר על השוטף. הפיתוח הוא כאילו לג אחרי, אבל יש פה יותר תקציבים, יש פה יותר תקציבים וגם בתוך התקציבים אנחנו עשינו הרבה מאוד מיונים שעזרו לנו לשים את התקציבים במקומות הנכונים וככה להיות מסוגלים לתת מענים יותר טובים לאיך שהעיר נראית, בנושא של הכותרת זה סוג של ביטחון ופיקוח, אבל גם שמה בעזרת התקציב הזה, בעזרת עבודה שעושים אנחנו נוכל להיות הרבה יותר בשטח. היום אנחנו עם ניידת שיטור וניידת עירונית, אנחנו נהיה

עם עוד ניידת. עוד שורה של אמצעים שאנחנו נותנים פה וגם שילוב של התושבים, יותר ויותר מסגרות שבהם תושבים מעורבים בתוך הפעילות הזאת. לדעתי זה אפשר לנו לתת מענים יותר טובים, להגביר את תחושת הביטחון. ולהתמודד עם כל מיני תופעות שאנחנו חווים אותם. בנושא של רווחה, גם שמה עוד פעם יש הרבה מענים שאנחנו רוצים לתת, גם הייתה לנו איזה שהוא סוג של תקציב שיאפשר לנו לפתור בעיות, כל מיני דברים שמתעוררים ואנחנו חווים את זה של דברים שצריכים בעיות שמתעוררות והיכולת שלנו כעירייה להיות מאוד, מאוד גמישים ומהירים ולתת פיתרון ולא להיכנס לאיזה שהיא בירוקרטיה מאוד ארוכה שאנחנו נכנסים. אני גם אגיד משהו כי אם נצטרך. אם יהיה בעיה שנצטרך אנחנו נהפוך עולמות כדי לתת פיתרון. זאת אומרת גם אם כרגע בתקציב כביכול זה נראה, אבל אם תבוא תוכנית ונצטרך לתת, אני בטוח שאמצא את מענים. תחום נושא של תרבות, פנאי, ספורט, אני חושב שיש פה כמה דברים מאוד, כמה בשורות חדשות בנושא אני יודע צחי רמת שרון חופשית, מר״צ אני יודע שיש דברים שהיו לכם מאוד, מאוד חשובים. גם נושא של תחבורה ציבורית בשבת, כמה דברים כאלה שבהם אנחנו ממשיכים בדברים שעשינו אבל אנחנו נעשה אותם בצורה עוד יותר טובה, הנושא של הגלריה שאוטוטו נפתח, ...אנחנו רוצים להתקדם עם המדרשה לאומנות. מלגות לסטודנטים, ראיתי גם עוד כמה עשרות מלגות, אז גם זה אז גם מהבחינה הזאת אני חושב שבתקציב הזה יש כמה דברים שאולי לא כסף גדול אבל הם כן שמים אותנו במקום שהרבה מאוד מהתושבים שלנו, רוצים שנהיה בהם, והתקציב הזה נותן את הפתרונות. לא יודע זה מבחינתי בתקציב השוטף. הערות, שאלות?

מר ירון גדות: איך מתנהל הדיון, עוברים על כל סעיף.

מר אבי גרובר: אתם מצביעים על תקציב. לא מצביעים פר סעיפים.

עו״ד עידן למדן: אתה אומר מניסיון.

מר אבי גרובר: התקציב בסוף מצביעים עליו כמקשה אחת. כי אתה לא יכול. מי נותן

רק לחינוך ולא. יש מסגרת תקציב.

מר ירון גדות: אבל זה לא דיון זה תקציב...להצבעה לתקציב.

מר גיא קלנר: כן.

מר אבי גרובר: עכשיו אתה יכול לבוא ולהגיד את ההערות. קודם כל לשאול שאלות אם יש לך, על דברים לתקציב ולהעיר, בגדול ישיבת תקציב אמורה להיות, אתה אמור להעיר, את השאלות היית כבר אמור לשאול. אתה עכשיו אמור להגיד לדעתך האם אתה יודע, תובנות שלך על התקציב ולבסוף להגיד אם אתה מצביע בעד או נגד.

מר גיא קלנר: אני רוצה להגיד שלושה, ארבעה משפטים עקרוניים, אחד, היה פה דיון בזמנו וחלקתי את דעתי גם עם רוני שאז העיר נושא קצב התקציב, אני חושב אני חייב לומר בכנות ובהגינות שהתהליך היה תהליך נכון, ובריא והיה שווה את עוד חודש, חודשיים בהקשר הזה. אני כמי שנכנס לתיק חדש, זה משמעותי גם אם לקח, לא מצאתי שם כל פינה ופינה אבל בהחלט לוקח זמן להשתלט על הגזרה מה שנקרא. להבין את הצרכים, את המשימות, באופן אמיתי ושקוף, הייתה לי עבודה מול אבי על הנושאים שהיו חשובים לי, גם בתב"רים גם בשוטף, הרוב קיבלתי, חלק לא קיבלתי, זה דינו של עולם. שנה הבאה נקבל יותר ואני חושב שהעבודה שנעשתה גם במסגרת מה? גם במסגרת

ד"ר צחי שריב: שנה הבאה אני אבקש יותר הוא התכוון להגיד.

עו"ד עידן למדן: יהיו יותר פרויקטים.

מר גיא קלנר: בסדר. בשורה התחתונה התקציב יגדל. עזבו עכשיו. אני רציני. העבודה בסוף שלנו כחברי קואליציה בתהליך הזה נעשתה ברובה, ועדת הכספים בוועדת הנהלה ולכן מבחינתי כל הדברים שהיו צריכים פיינטיונינג בנושאים שהם לא תחת האחריות הישירה שלי, אני הבאתי אותם לידי ביטוי בדיונים המקדימים בוועדת הכספים, אני חושב אבל שכן אני רוצה לברך על התהליך, הוא נכון מבחינתי, אמיתי ומשתף. והיה לי חשוב להגיד את הדברים האלה במסגרת הדיון.

ד"ר צחי שריב: אני רציתי להגיד שהאתגר העיקרי בתקציב הזה הוא שהמקורות

מצומצמים. אין הרבה הכנסות היריעה קצרה. יש הרבה אנשים שרוצים, הרבה גורמים שרוצים, הרבה צרכים, הרבה שירותים שהיינו רוצים לתת לתושבים, ומהתקציב הזה עולה עד כמה העיר הזאת ענייה. אם מותר להשתמש במילה הזאת, כעיר חסר לנו בצורה נואשת אותו אזור תעשיה שמחכה לפיתוח מזה זמן רב, ופועלים במלוא המרץ. אני מקווה שנראה לקראת סוף הקדנציה של מועצת העיר הזאת הכנסות שמתחילות להגיע לשם, זה יהיה גבולי, אולי זה לא ייקח את הזמן הזה, אולי ייקח קצת יותר אבל המערכת הזאת עובדת. ובהתחשב באילוץ הזה שהוא דרמטי, זה ברור שאם היה פה יותר כסף אפשר היה לעשות דברים נהדרים והרצון הטוב קיים, שבהיעדר המשאבים אז זה משחק עם אילוצים איפה למשוך את השמיכה הקצרה ואני גם חושב שהתוצאה היא בסדר גמור, שנה הבאה נתחיל מוקדם יותר, נסיים את זה מוקדם יותר. בדרך כלל מי שמוחא ומצביע על פגמים זה האופוזיציה ראיתי פה את אחד משני חברי האופוזיציה קודם והוא הלך.

מר גיא קלנר: רגע. אז עוד משפט לפני האופוזיציה כי אמרתי אותו בוועדת הכספים, הוא מתחבר למה שצחי אמר. אני הצעתי במסגרת הדיונים בוועדת הכספים ואני חושב שאנחנו צריכים לדון בזה ברצינות, יש לנו עתיד שכולנו מקווים שימומש ומהר, שמבטיח היקף כספי תב"רי בכסף גדול. בכמה שנים עד להגעה ליעד הזה אנחנו חנוקים. בניהול תקציבי שמרני מאוד, מאוד שלוקח אחד חלקי אפשר להביא מזור לעיר הזאת ברמה הכלכלית ולפתוח את הצ'אקרות, אני גם חושב שזה נכון ניהולית. כי הרי לא יהיה היגיון באותה נקודת זמן פתאום להישפך עלינו פה הרבה מאוד כסף. כולנו רוצים את זה ועד אז, נזחל על הגחון. אז אני חושב שבניהול תקציבי נכון אפשר לבקש הקדמה ויש תהליכים מימוניים לעשות את זה, מבוסס על אותו צפי שאמור להגיע, להתנהג נורא בצורה אחראית, נורא בצורה שמרנית, נורא בצורה מסודרת. ולהביא חלק מהכסף, קודם לכן מבוסס על אותן הכנסות עתידיות ודאיות שאמורות להגיע. אני חושב שזה דבר נכון ברמה הניהולית והכלכלית לעשות אותו,

לא צריך לגמור ...פשוט בדיון בתקציב, פשוט הצעתי אותו כבר בוועדת הכספים ואני חושב שאנחנו צריכים למצוא את הזמן, לדון בו בצורה רצינית לקראת 2020.

מר רוני בלקין: אני כנראה אאכזב פה כמה מאנשים. אני אולי אתחיל בזה שכמה פעמים שכבר נשאלתי בעניין ואמרתי שאני לא שייך לאופוזיציה אני לא שייך לקואליציה. אני חושב שאני גם דרך שבה אני התנהגתי פה בדיונים וגם הצבעתי אני חושב שהדיון היה ענייני ורציונאלי. אז. יכול שהייתה לי ראשית לפחות כל חברי ועדת הכספים קיבלו את זה אני שלחתי מסמך שמצביע איך צריך להיראות בעיני תהליך, על סמך ניסיוני מחברה ציבורית, כי אני חושב שמה שקרה לנו בתהליך הזה אני שמח שאתם חיים בתחושה של שנעשה תהליך סדור וכו', וזה בסדר גמור. אני חושב שהכרנו, די הכרנו את ועדת הכספים אם אני הולך לצידו להיות בשורה אחת, התהליך היה צריך להיות יותר מורכב ויותר נדון. ואני גם אומר ביושר. כשאני בשני מקרים שגם הייתי פעם אחת, שאלה אחת, ופעם אחרת אוסף של שאלות קיבלתי תשובות מניחות את הדעת. לא חייב להיות שאני מסכים איתם משירלי, וקיבלתי וישבתי עם גידי שעות ארוכות על כל עשרים ושמונה השגות שאני העברתי ואני עוד פעם אני לא חייב להסכים עם הכול, אבל קיבלתי לפחות תשובות מניחות את הדעת בהקשר של איך מנהלים תקציב. וזה צריך להגיד ביושר. אחת הבעיות וגם גיא נגע בזה בתקציב שלנו שהתקציב שהוגש כמעט כולו קשיח. בעצם כמות המשחק היא ממש התיקונים הם תיקונים מאוד כלליים. בין הסעיפים בתקציב של ארבע מאות ארבעים מש"ח, תיקונים של מאה חמישים אלף או אפילו שש מאות אלף שקלים, מימין לשמאל ולא תיקונים גדולים, זה באמת אולי מכניס קצת לאג'נדה אבל הוא כמעט כולו קשיח. אני זוכר שגם אבי אמר לי בזמנו, כשדיברנו רוני בסוף אחוז הקשיח בתוך התקציב. הוא אדיר, השוליים שלו בעצם גמישים בתוכו הם קטנים. אחת הבעיות שאני רואה וזה עוד פעם נאמר פה, זה גובה תקציב התב"רים, זאת אומרת באמת, באמת ...הגדולה היא בעצם

בתב"רים כי זה נוכח פני העתיד, זה לאן הולכים, שיש לעירייה שהיא כמו שאמר צחי, עירייה ענייה כארבע מאות ארבעים אלף ₪ ולידו מאתיים שישים מיליון ₪ שהם התב"רים זה כשירווח מה שנקרא. זה מתי שהוא כשייכנס אז אנחנו ננצל את זה הכי נכון שאפשר, או הכי אופטימאלי שאפשר. יש בזה גם אפילו בעיה תפעולית. כי בסוף הרבה פעמים מה שקורה, זה שהדחוף דוחה את הנכון, או שהזמין שמאפשר, לא בהכרח אומרים נעשה עם מה שיש את המעט שאפשר. כי רק לזה השתחרר המקור הכספי. עכשיו אני רוצה להגיד משהו על תקציב בכלל. ואני אומר אני מכבד את ראש העיר ואני מכבד את הגזבר שלו, תקציב זה כלי עבודה זה לא משהו כזה טקסי שמצביעים ומאפשרים לאופוזיציה להתנגד, וברמה העקרונית. כלי עבודה בהקשר שאנחנו מסמנים את המעט שיש איפה נשים, אחד. ואיפה שאפשר להשפיע מה שעכשיו, הבעיה שלנו זה להכניס את האג'נדה. האג'נדה של חברי מועצת העיר ובעיקר חברי הקואליציה פנימה. אלה המשקולות הפנימיים שנבנית קואליציה. מה שקרה לנו פה, היות ורוב התקציב הוא מאוד מאוד קשיח, כי הוא משאיר האג'נדות שלנו לא כל כך מצליחות להתבטא בתוכו ואז אני חוזר עוד פעם, חלק מהתפקיד של דיונים, ואני יושב בוועדת כספים איפה לשים דיאלוג כזה שהוא דיאלוג עם מחזיק התיק ומחזיק/מחזיקת ר' האגף או מנהל האגף, זה לדבר על הרציו שמאחורי הדברים, זאת אומרת איפה אנחנו שמים את הכסף ומה לשים איפה את היותר, איפה את הפחות, במסגרת שהיא מסמיכה שהיא לא מכסה את הכול. ואת זה אנחנו לא עשינו. אני אתן דוגמא לא בשביל לייצר. אני לא יודע, אני חבר בוועדת הכספים, לא עשיתי דבר כזה. שלחתי את הדבר הזה, לא שמעתי את הרציונל של אף מחזיק תיק, במקרה הוא היה חבר בוועדת הכספים, אז שמעתי את דוברת כמחזיקת תיק החינוך, אבל לא שמעתי את זה, לא שמעתי את זה למשל ממנהלת תיק הרווחה. מסבירה איך התקציב שלה מתפזר ולמה החלוקה היא כזאת, וככה לדעתי צריך לעשות כדי לשים את זה באופן תבונתי ולא

באופן פוליטי נטו. או שקשורים. למשל בוא נסתכל ואני אומר אני מקבל את התשובות שנתנה לי שירלי כמות שהם. בית ספר יעל רום הצבענו על תב"ר שאפילו בישיבה האחרונה שהיינו עוד היה פה דיון אם זה יהיה עשרה מש"ח, או אחת עשרה וחצי מש"ח, כי באמת, באמת הבהול פה דוחה את כל ..לכולנו. אם היינו היום במקום שכבר היינו יודעים איפה אנחנו שמים את האצבע. הגענו להסכמה איפה יהיה בית הספר, כנראה שאת העשרה מש"ח שאם הוא יתפנה, אם היינו קודם כל שמים שם. לא בהכרח בעוד כיתות שם, כשזה נכון שגם אבי וגם שירלי אמרו בעתיד ימצא לזה שימוש, זה אפילו לא אבי ככה נתן את הזה מלאכת בית ונגרות, לא יודע שיימצא מה לעשות עם זה. עכשיו אני מאמין דרך אגב שיהיה אני מאמין.

מר אבי גרובר: כלכלת בית. אתה אמרת.

מר אבי גרובר: ..אמרתי אבל זה היה.

מר רוני בלקין: היה כיף. בקיצור כשאנחנו מתפשרים על סדרי עדיפויות כנראה שאם היינו מסוגלים אם הייתה לנו את המסוגלות, אז כשהיינו שמים את הדבר הזה במקום שבו יש יותר השפעה חריפה ולא מה שהוא כשמתי שירווח יהיה בית ספר אחר ויתפנו עוד כיתות. הפטנט בתקציב ואני מבין את זה לגמרי, אני בגרתי ועשיתי כמה תקציבים באמת זה למצוא את האיזונים, שפה הם מאוד, מאוד קשים בין הדברים שהם חיוניים בהשפעתם. אבי נתן דגש על חינוך וזה בסדר, אפילו הגדלתם את התקציב של תיקי העיר וזה בסדר גמור, תקציב הרווחה טיפה גדל וזה בסדר גמור. בסוף אנחנו צריכים למצוא את האיזונים בין העתיד לאן אנחנו מתפתחים כי פה אנחנו יכולים להיות אולי נהדרים בטווח הקרוב, וזה קשה להיות ככה בטח מול האזרח שרוצה עוד שירות ויותר ניקיון ויותר מכל הדברים היפים שדיברנו עליהם. אבל אם למשל לא נייצר פה מקורות תקציביים עתידיים, למשל אזורי תעסוקה אנחנו ניתן אולי לעצמנו את מה שאולי נשאר קצת מהשמנת ונפזר את זה בתוך הדברים שהם מאוד אבל כשאנחנו נגיד לעוד עשר שנים אם לא נצליח לפתח את

הדבר הזה אנחנו נהיה במקום שלא נוכל לעשות יותר את עכשיו כמה דברים, שלושה דברים אחרונים שאני רוצה להגיד רגע משהו על מעכשיו והלאה. אני מציע. סעיף מורכב מסעיפים ותתי סעיפים. אני מציע שאנחנו נקיים מהלך שיהיה לפחות אחת לרבעון, שבו אנחנו עוקבים אחרי התקציב. בוועדת הכספים נומירטור שמראה לנו מה ניצלנו מהתקציב. מסתכלים גם על תתי הסעיפים, כשאנחנו בודקים את התקציב אנחנו גם מוצאים סעיפים שהיו למשל בתת ביצוע. ואז בוא נבדוק עם עצמנו, אנחנו לא תמיד פוגעים. אתה בודק בחציון איפה אתה נמצא. אתה אומר אוקי זה בתת ביצוע. בוא נבין למה הוא בתת ביצוע. אולי צריך לתת פה איזה פוש קטן, ואולי כמובן נעביר את זה דרך ועדת הכספים, ונעביר בין סעיפים, בטח שבתוך סעיף ראשי, אפשר לעשות העברות בין תתי הסעיפים, אבל גם אם נוצר מצב שבו נשאר כך וכך, באיזה שהוא סעיף, אם לא נעשה אותו זאת הדרך להשתמש בתקציב, ככלי עבודה שיאפשר ניצול של התקציב ותיקונים בתוכו.

מר אבי גרובר: מקובל לגמרי.

מר רוני בלקין: זה מה שרציתי להגיד על התקציב.

מר אבי גרובר: תיכף שירלי אבל אני.

מר רוני בלקין: ואני מציע אולי אחר כך תשתמשו בוועדת הכספים באמת תשתמשו בה ככלי עבודה. בתוך העניין הזה.

מר אבי גרובר: חמש פעמים, עוד פעם הדוחות הרבעוניים, הם קוראים להם במהלך השנה אנחנו אני אומר, אני מקבל את זה, אין שום סיבה להתווכח על משהו שהוא הוגן והוא סביר.

מר רמי בר-לב: אם אני מבין נכון את רוני, הוא אומר כל שלושה חודשים, מה שיש תביא, תקציב, ביצוע. הוא הופך להיות בתשואות.

מר אבי גרובר: החתמת אותי אתמול, שלשום על הרבעון הראשון.

מר רמי בר-לב: נכון. זה אבל פורמט

מר אבי גרובר: בסדר. אז אחד ניקח את הפורמט הרשמי הזה.

עו"ד עידן למדן: אתה מדבר על תתי סעיפים ולא על פורמט קבוע.

מר אבי גרובר: מן הסתם נתאגד סביב משהו. נביא משהו שיהיה שיוכל להיות בסיס לדיון קצת יותר רציני ולתת תמונה. אני לא רואה שום סיבה שלא לשמור על השקיפות הזאת. אני רוצה דווקא להתייחס לנקודה הזאת שאמרת שהדיון הזה בוועדת הכספים הכול. ואני רוצה להציע משהו, עוד פעם זה עניין שיש לנו עכשיו קדנציה שלמה לעבוד אני דווקא חושב יש המון ועדות. אני חושב שהוועדות האלה יתכנסו פעם ברבעון ובערך ידברו על באיזה צבע נבחר את אני לא מזלזל בזה. באיזה צבע נבחר את הכיסוי שיהיה למקבצי המחזור וזה. ואפשר שבכל תחום ועדת רווחה, ועדת איכות סביבה, לדעתי הדיון בתוך התקציבים, צריך להיות שם.

מר רוני בלקין: אני חושב שזאת שכבה שלפני שזה עולה לוועדה.

מר אבי גרובר: אז אני אומר שנייה. זה נראה לי המקום.

מר רוני בלקין: היררכית זה.

מר אבי גרובר: אז אני אומר רוני, זה נראה לי המקום באמת לצלול לתוך הסעיפים. לקרוא את התוכניות לעלות שמה ועדת חינוך יושבת, בודקת למשל לדיון, על תקציב החינוך היסודי. מה אנחנו עושים מראים את התוכניות, מראים איך התקציב מתפזר בתוכו, מראים דנים.

מר רוני בלקין: אבי. זה הכול בסדר אבל זה צריך לקרות לפני שזה מגיע פעם ברבעון לוועדת הכספים, זה בדיוק העניין. כי זה צריך להסתכל, על זה שאנחנו.

מר אבי גרובר: אז אני יכול להגיד לך.

מר רוני בלקין: ואז מי שרואה את כל

מר אבי גרובר: אני לא מתווכח איתך, אני אומר לך עוד פעם, אני לא עוד פעם אני לא אני לוקח את זה משם מה שנקרא. אמרת משהו ואני לא נגדו. יש ועדות, יש מחזיקי תיקים, יושבי ראש ועדות ולדעתי שם צריך להתקיים סוג אחד של דיון, זה אחד. שתיים, יכולים לספר לך פה אנשים ממש אני ישבתי אחד, אחד, עם מחזיקי התיקים, עברנו על הנושאים מחזיק תיק צריך להכיר את התחום שלו, לבוא לדבר על התוכניות בתחום שלו, ואנחנו ביחד חושבים איך אנחנו עושים את הדברים נכון. עוד פעם גם

גיא אמר, זה תקציב ראשון אחרת מחזיקי, יש פה אנשים שפעם ראשונה הם במועצה. זה נכון שאנחנו בתקציב לחוץ ואין לנו הרבה מקורות כאילו, אין לנו כסף כאילו כסף קל נקרא לזה ככה. אזור תעסוקה כמעט אין הוצאות, מול ההכנסות. לאסוף את כמה הצפרדעים שיש באזור תעסוקה, לשמור קצת על הגינון, כמה שחברה מנקים זה כסף קטן לעומת מאה חמישים ומאתיים ושלוש מאות שקל בשנה ארנונה על מטר שאנחנו מקבלים לעומת מגורים שכל ילד עולה לנו לפעמים עשרות אלפי שקלים במסגרות חינוך שלו. אבל עדיין אני חושב שאחרי ארבע שנים שאני יושב פה כראש עירייה ורואה את העבודה שנעשית. יש כסף ואנחנו עושים עבודה. אני חושב שקרו פה לא מעט תהליכים במהלך השלוש שנים ונעשית המון עבודה ואני תכננתי להגיד תודה בסוף אבל באמת יש המון עובדי עירייה שג'קי נמצא פה. גם נציג הוועד, גם בוחר בוועד עובדים וגם אני יכול להגיד לך שהעובדים עובדים מאוד קשה ונעשית המון עבודה גם עם העובדים, זה לא רק איתנו פה. על איך עושים את הדברים יותר נכון, ואיך נותנים את השירות יותר ואיך עושים, ותמיד אפשר חייבים להשתפר. מי שלא מחפש להשתפר זה לא יקרה. אבל גם העבודה הזאת נעשית. אני בטוח שהתקציב השלישי שלנו החברים פה מסביב לשולחן יהיה להם הרבה יותר את היכולת גם להפרות אותנו ברעיונות ומחשבות, ודברים כל אחד בתחום שלו. ואין ספק שהתקציב, הפיתוח ותקציב השוטף הולכים בסוף הם, אתה יודע בסוף הם מתחברים איפה שהוא. יש פה עשרות מיליונים לטובת תשתיות גם של דרכים שעזרו לנו לפתח את אזורי התעסוקה, גם כבישים שעמדו על התשתיות שמסביב לדבר הזה, בגלל זה אני מרגיש מאוד אופטימי לגבי נהיה עוד שנתיים, שלוש על הדברים שנראה פה. אנחנו נחווה את זה בגל הראשון, בהרבה מאוד השבחה ואגרות שנקבל אותם ואז עם זה נוכל לתת איזה תנופה של פיתוח של התשתיות שאנחנו כבר מתחילים לעשות אותה. ואחרי זה זה גם יבוא בארנונה הרגילה, ואני אומר לך הכי אמיתי, אני חושב שזה אנחנו שמים כל כך הרבה כסף בחינוך, שלושים

ושישה אחוז הזה, מהתקציב שהולך לחינוך, אני חושב שזה אולי הדבר הכי טוב שאנחנו יכולים לתת לתושבים. יש פה אוכלוסיה הכמויות של הילדים, אני חושב שזה אתה רואה כמה זה עולה ועולה, אז אתה זה הבעת אימון הכי, הכי מחממת את הלב, כל כך הרבה זוגות צעירים, כל כך הרבה חבר'ה עם ילדים. עושים הכל כדי לחזור לרמת השרון.

גב' שירלי פאר יגרמן: אני רק רוצה להתייחס לכמה נקודות, קודם כל דיון התקציב מתחיל באוגוסט, התקציב הזה התחיל באוגוסט והמנגנון הוא שכל ראש אגף, מנהל מחלקה יושב איתי, יושב גזבר, יושב ר' אגף משאבי אנוש ומחזיק התיק יחד. מנהל המחלקה צריך להציג את התוכניות צריך להציג מה הוא עשה בשנת השנה החולפת, איפה הוא הגיע ליעדים שלו, איפה הוא לא הגיע, איזה תוכניות חדשות הוא רוצה לעשות איזה תוכניות הוא רוצה, לגרוע מהתקציב ומתנהל השיח הזה לא פעם אחת, זה מתנהל כמעט פעמיים או שלוש בישיבות מאוד הדוקות ומאוד צמודות. כך שהתהליך מתבצע והחל מהתקציב הבא שמתחיל עוד חודשיים, יושבי החברי מועצה שהם מחזיקי התיקים, יוזמנו לכל הישיבות, עם כל המנהלים, אז זה דבר אחד ברמת הפרוצדורה, איך אנחנו עושים. מבחינת תקציב מול ביצוע. התקציב הוא באמת מאוד אחראי כי הוא מאוד שמרן יחד עם זאת, וזה נורא קשה לנהל תקציב שאין כסף, והתקציב מאוד קשיח, ובכל זאת אנחנו כן רוצים לעשות את הדברים האלה בגלל שאנחנו בודקים כל הזמן תקציב עם הביצוע, כמו בכל חברה עסקית, שכל בוקר מנכ"ל החברה פותח את הדוח היומי ורואה תקציב מול ביצוע ומבין מה האופציות שלו. אנחנו פה לא למטרות רווח. ואין פה בעלי מניות שצריכים להצדיק את הכסף, אבל אכן יש לנו פה איזה שהיא אחריות למה נכון. צריך להבין שעיר חיה ונושמת והיא גם בנויה על בלת"מים ודברים שהם לא צפויים, ולכן יש גם מקום בתקציב לגמישות כזאת של לתת מענים דחופים חמורים, ואין אספקט אחד שאנחנו לא נותנים כמו שאבי אמר, אנחנו מספיק אחראים בשביל להשאיר את הדברים האלו, גם בתוך הסעיפים עצמם לא

כבלת"ם ובלתי צפוי אלא לדעת מראש שאם שנה שעברה היה לנו איקס דברים, יכול להיות שיהיו לנו גם השנה, ואנחנו צריכים לתקצב אותם. הדבר השלישי זה שהשנה קיבלנו פעם ראשונה עיר איתנה אחרי הרבה מאוד שנים ויציבה. סליחה, עיר יציבה. בדרך לראשות איתנה וגידי כמובן ירחיב עליו אולי או אבי ירחיב אחר כך. יש לזה אמירה אחרי שלוש שנים שבאמת אנחנו נלחמים בשיניים לגמור מאוזנים, לגמור ללא חריגות וכן לעשות את זה כל שלושה חודשים בוועדת כספים אנחנו עושים. סקירה של 2018 הייתה קצת מיוחדת לאור בחירות וכל המשתמע מזה. אבל אנחנו לא חלוקים.

מר רוני בלקין: אז מה תפקידה של ועדת הכספים בכל זאת אני חיכיתי בשקט, בשקט, היות ואני כל כך עייף אז אני רשמתי לעצמי. שמעתי את כל התהליך רק לא שמעתי את המילה ועדת הכספים. תפקיד שלנו זה רק לקבל שבע דקות לפני הישיבה את הדוח ולהצביע בעדו, זה בסדר.

גב' שירלי פאר יגרמן: מחזיקי התיקים יושבים כבר בפועל. מאוגוסט.

מר אבי גרובר: שנייה. זה לא שכל לא אומר את זה באמת בקטע רע. זה לא שכל הכסף נמצא בוועדת כספים, אמורה להתבצע עבודה מקדימה בוועדות הרלוונטיות. והוועדות האלה אמורות לעלות תוכניות עבודה ויש גם קודם כל זה בעיקר עובד דרך מחזיקי תיק. זה בעיקר משם. ועדות זה סוג של מייעץ. זה פורום שיושבים בו חברי מועצה ועובדי עירייה ונציגי ציבור והרבה פעמים אפשר לפתוח את זה לציבור בכלל וזה מקום שיש בו את הזמן, ולבוא ולשבת ולהיכנס לתוך פרטים של תוכניות לאתגר את עצמך, להביא מומחים מבחוץ, ולשמוע את הדברים. ועדת הכספים בסופו של דבר באה ולוקחת ועושה בחירה של סדרי עדיפויות. מביאה לידי ביטוי את סדרי העדיפויות הרי היא מייצגת את המועצה. ההרכב הקואליציוני וגם יש גם נציגות לאופוזיציה היא אמורה לבוא ולוודא שאותם סדרי עדיפויות הגדולים שיש, באו לידי ביטוי בתקציב. זה אחד. שתיים, היא מפקחת באמת יותר מבחינת אתה יודע, כמו שדירקטוריון עושה הרבה פעמים כשדנים על תקציב, היא באמת עושה דיון מקצועי

קודם כל, זה לא כלכלי, זה לא כספי, אבל עוברת על הדוחות מסתכלת עליהם ורואה שהם כמו שאתה אומר, בחברות שלי היא עושה את הבדיקה. ועדת הכספים לא זאת שתחליט האם אני נותן, לא היא צריכה להחליט אם זה נכון לעשות סייעת שנייה או לא. או כל מיני כאלה למשל. לפחות בקטע שלה.

מר דני לביא: אני רוצה לדבר על החוויה שאני עברתי שהיא חוויה מלמדת בצורה יוצאת דופן. אנחנו קיבלנו מפה בצורת תקציב. נקודות הציון לא היו ברורות והיה צריך ללמוד לנווט בה בדרך כך בעצם כך להכיר את כל הענפים, את כל המשרדים, את כל התחומים, את כל הנכסים שיש לעיר. זה היה תהליך מרתק, ביחד עם הנהלה של העירייה והעובדים אז אני חושב שזה היה מאוד חשוב פרק הזמן הזה. אני חושב שיש תחושה קצת היום שיש קצת נשיכות בתקציב אבל זה תהליך אני מניח די מובן מאליו, שנושכים אותם מכל מיני כיוונים וצריך בטח לעבוד ולהבהיר את זה כמו שאמרת ב-2020. זהו. זה היה תהליך לימוד מרתק.

מר ירון גדות: בכללי אני מתחבר למה שאתה אמרת לגבי הבחירות. יש פה במועצה גם סיעות שהיו קיימות גם בבחירות הקודמות וגם בודדים של סיעות חדשות. ויש פה סיעה אחת של רמת שרון חופשית שהיא סיעה גדולה בעצם ונבחרה בבחירות בשביל לעשות איזה שהוא שינוי, והשינוי הזה לדעתי היה צריך לבוא לידי ביטוי בתקציב. התקציב נמשך ונמשך ואני חיכיתי וחיכיתי, ובסופו של דבר שקיבלנו את הנתונים, כתבתי אותם, ישבתי בדקתי אקסל, בדקתי כמה כל סעיף עלה בכל אחוז. ישבתי אתמול עם גידי, עשיתי איזה שהיא עבודה ולא בא לידי ביטוי בעצם השינוי שהיה כשהציבור בחר רצה בבחירות. לא בא לידי ביטוי בתקציב הזה. רוב הדברים נשארו אותו דבר, גם דברים של חוסר שוויון. אני מדבר עכשיו על האג'נדה שאני נבחרתי בשבילה. שהסיעה שלי נבחרה בשבילה. והיא לא קיבלה ביטוי בתקציב הזה. אני ציפיתי שבתקציב הזה יהיה איזה שהוא שינוי מהותי שיהיה אפשרי לבוא ולראות, ולהגיד הנה ביצענו את רצון הציבור. כי הציבור מבחינתי רצה שינוי. אני יכול לעבור

סעיף, סעיף ולעבור ולהגיד איפה דברים שחשבתי שצריך לעשות שינוי, איפה דברים שהם נמצאים בתקציב והם לא תקינים לדעתי, אתה רוצה אני יכול לעשות את זה עכשיו.

מר אבי גרובר: אתה ילד גדול. מה שאתה מחליט.

מר ירון גדות: או קי.

מר אבי גרובר: יש לך סדר גודל של עשר דקות. תבחר איך אתה רוצה אותם.

גב' דברת וייזר: זה its now or never.

מר ירון גדות: זאת הייתה שאלה רטורית. ככה, דבר ראשון, תקציב של תרבות תורנית, בערים אחרות למשל בהוד השרון הכניסו את תרבות התורנית תחת תיק התרבות, תחת סעיף תרבות, זה מהלך שלדעתי היה מתחייב לעשות פה למרות שבכל זאת יש לנו פה בקואליציה סיעת אח ואת יעקב. וכן הלאה אבל זה דבר שלדעתי היה חייב להיות בתקציב הזה להכניס את תקציב תרבות תורנית תחת תיק התרבות. דבר אחד.

מר מיכאל דורון: האם הסיעה שלך העלתה את זה

מר ירון גדות: אני לא יודע.

מר מיכאל דורון: אתה לא יודע?

מר ירון גדות: לא.

מר מיכאל דורון: למי אתה מפנה את זה. אתה מפנה את זה לראש העיר שהוא ייצג את האנשים שבחרו בך.

מר ירון גדות: אני מפנה את זה לראש העיר. כן. אני מפנה את זה לראש העיר שהוא בא ומבקש שנאשר את התקציב. וזה התקציב שהוא הציג. אם העלו את זה, הסכימו לוותר על זה. לא העלו את זה, החליטו שזה לא חלק מהאג'נדה שלנו, שזה לא משהו שצריך להילחם עליו. אני הייתי נלחם על זה, אני הייתי מעלה את זה ואני הייתי לא מוותר על זה. זה דבר אחד, תרבות תורנית.

מר מיכאל דורון: שוב. אני לא מבין מי היה צריך לעלות את זה.

מר ירון גדות: אני הייתי צריך לעלות את זה? אני הייתי צריך לעלות את זה? לא.

מר ירון גדות: דבר שני, תקציב של המועצה הדתית, אני יודע שזה הונחת מהמדינה

וזה, אבל התקציב הזה עלה בחמש מאות אלף ₪, בעשרים ושתיים אחוז, כשכל התקציב גדל בחמישה אחוז, וכל הסעיפים גם שהזכרת של חינוך, רווחה, אפילו דברים שהם גדלו, נכון, הם גדלו, הם גדלו בחמישה אחוז, כמו שכל התקציב גדל בחמישה אחוז. תקציב של המועצה הדתית גדל בעשרים ושתיים אחוז. לקראת השנה בינואר גם אתה חתום על המכתב הזה של מועצות וערים בעצם שהתנגדו להעלאה הזאת. והדבר הזה היה צריך, אני לא יודע, אולי לקבל עדכון, האם ויתרנו, האם עושים איזה שהיא מלחמה. האם ההעלאה בחמש מאות אלף ₪ לטובת המועצה הדתית, אנחנו בכלל לא יודעים פה. אין פה איזה שהיא מועצה דתית בקיצור הדבר הזה לא קיבלנו איזה שהוא נתון, האם אנחנו מוותרים על זה האם אפשר להתנגד לזה, ואם אין לנו ברירה וחייבים להוריד חמש מאות אלף ₪ מהתקציב שלנו לטובת הדבר הזה, אז לדעתי היה ראוי להוריד את זה ממקומות אחרים. נושא הבא נושא של אי שוויון, ש את נושא של חוק נהרי, אתמול ישבתי על זה עם גידי והוא נתן לי את הנתונים הסופיים. יש פה אי שוויון כלפי, אנחנו עיר שמשקיעה הרבה מאוד בחינוך, שלושים ושש אחוז מהתקציב הולך לחינוך, בעצם חוק נהרי אומר בגדול אומר שכל מה שאנחנו משקיעים בחינוך הממלכתי אנחנו נשקיע גם בעצם החוק מחייב שבעים וחמישה אחוז, פר ילד, אנחנו נשקיע גם במוסדות שהם מוכרים שאינם רשמיים. יש פה את בית ספר רמבם , יש בית ספר אורים ויש את בית הספר דרך הילד. בית ספר רמבם למרות שחוק נהרי מחייב אותנו להשקיע שבעים וחמישה אחוז מהסכום, הסכום הוא שלושת אלפים וחמש מאות ומשהו שקל לילד. לילד שלומד... למרות שחוק נהרי מחייב אותם להשקיע שבעים וחמישה אחוז, ביס ספר רמבם אנחנו משקיעים מאה אחוז. ובבית ספר אורים אנחנו משקיעים גם מאה אחוז. בבית הספר דרך הילד אנחנו משקיעים ומשלמים שבעים וחמישה אחוז. זאת אפליה, כלפי חילוניים. וקיימת בתקציב. דרך אגב, המבנה של התקציב גם לא מאפשר לראות את זה. אתמול גם כשישבתי עם גידי הוא לא יכול היה לתת את הנתונים

האלה מיידי. כי הפרידו את בית הספר רמבם בתקציב, משאר שני בתי הספר האחרים שהזכרתי שהם יושבים תחת סעיף שנקרא תשלומים לחוק נהרי. לא כתוב כל בית ספר כמה, לפי איזה חישוב וכן הלאה, בית ספר רמבם נפרד. זה משהו שלדעתי אנחנו היינו חייבים לשנות. להשוות ולא להשאיר את האפליה הזאת. יש סעיף חדש בתקציב שנקרא פעולות דת, מאה חמישים אלף ₪, שאני ביקשתי לתקצב לוועדת השוויון והסובלנות של מאה חמישים אלף ₪ אמרו לי שזה לא אפשרי שאין כסף, שלא שזה לא נאות, שזה לא צריך להיות פה יש תקציב חדש, שהעלה אותו לדיון מאפס למאה חמישים אלף ₪ שנקרא פעולות דת. לדעתי אם אנחנו היינו אם אנחנו מחויבים לשלם.

מר יעקב קורצקי: יש פה משהו אחד שלא קשור לדת?

מר ירון גדות: לא. הכול קשור לאג'נדה שעליה אני מרגיש שאני נבחרתי, והכל קשור לדת, ואחר כך אתם לתת את ההערות ואתה יכול גם תוך כדי שאני מדבר, להגיד לי אנטישמי, ואנטי דתי וכל הדברים האלה.

מר יעקב קורצקי: אני אמרתי את המילה הזאת?

מר ירון גדות: לא. כן הכול קשור לדת.

מר יעקב קורצקי: אני אמרתי לך את המילה הזאת?

מר ירון גדות: לא. אני אומר שאתה יכול.

מר יעקב קורצקי: למה אתה מכניס כזה דבר.

מר ירון גדות: כי הכול קשור לדת. זה אותו דבר.

מר יעקב קורצקי: מה זה קשור לאנטישמי.

מר ירון גדות: או קי בסדר. כן. הכול קשור לדת, כל מה שאני מדבר עליו קשור לנושא של דת.

מר יעקב קורצקי: תלמד את הנתונים, אני אגיד לך, אתה מדבר דברים שהם בכלל אין לך מושג.

מר ירון גדות: אני מדבר הכול מספרים.

מר יעקב קורצקי: אתה לא יודע בכלל מה שאתה מדבר.

מר ירון גדות: ונתונים, ואני אמרתי לך לפני שאני מדבר. אתה צועק אבל לא הכי צודק.

מר יעקב קורצקי: אבל מסלף.

מר ירון גדות: אני לא מסלף שום דבר. אולי אבי יתקן אותי. אני יש לי את המספרים. אז אמרתי בגלל שהכריחו אותנו לשלם חמש מאות אלף ₪ על מועצה דתית, היה אפשר להוריד, לא היה צריך להוסיף את הפעולות האלה. היה צריך להוריד את הפעולות הדת האלה לאפס, או לסכום יותר נמוך, ואפילו יש סעיף שנקרא תשלום לעמותות דת שלדעתי גם פה היה צריך להוריד בגלל שנאלצנו להוסיף חמש מאות אלף ₪ למועצות הדתיות, היה אפשר להוריד מהסעיף של עמותות דת שהוא כרגע מאה תשעים אלף ₪. גם שנה שעברה וגם השנה הזאת. היה אפשר להוריד אותו. היה צריך להוריד אותו. זה בגדול. נכון, כל הנושאים הם קשורים לדת.

מר יעקב קורצקי: בגדול אתה מציע שלא יביאו פה אנשים.

מר ירון גדות: לא. אני לא מציע שלא

מר יעקב קורצקי: אם לא יהיה להם תקציבים ולא יוכלו לנהל אז אתה אומר שהם לא יגורו בעיר הזאת. בית ספר ...הורידו את התקציבים להוריד את הסעיפים, של העמותות הדת. ועוד מה אמרת?

מר ירון גדות: יעקב בית ספר, ילד

מר יעקב קורצקי: אז תגיד במילים אחרות אל תגור ברמת השרון, הוא.... אל תגורו ברמת השרון.

מר ירון גדות: ילד בממוצע מקבל למה בעיר שאנחנו משקיעים כל כך

מר יעקב קורצקי: הלוואי, הלוואי ילד פה...אני מצהיר ילד בבית ספר רמבם הגיע לשבעים חמישה אחוז ברמת השרון אני אהיה מאושר מילד. תקשיב מה יעקב קורצקי אומר לפרוטוקול. אם ילד מבית ספר רמבם יקבל שבעים וחמישה אחוז לפי חוק נהרי, אנחנו דוגלים בזה שילדים הם שווים. נניח, אם ילד ברמבם יקבל שבעים וחמישה אחוז, יעקב קורצקי יהיה המאושר באדם. שאתה מגיע לגנים, אז לא עמדתי, כשאתה מגיע לזה, הנה יושב פה, נכון, כמה פעמים אתה אומר לי, לא, אין, שום דבר הם כמעט לא מקבלים ואם אתה מדבר על עמותות, אז עמותות מקבלות פה בעשרות מיליונים ופה מאה תשעים אלף ₪ , נוריד להם, בוא נוריד את

מאה תשעים אלף ₪.

גב' דברת וייזר: תעביר לוועדת שוויון.

מר יעקב קורצקי: כן. נעביר לוועדת שוויון.

מר ירון גדות: זה המצאה חדשה של פעולות. כל פעולה חדשה

מר יעקב קורצקי: ירון, כל עיר מתוקנת תרבות תורנית היא מחלקה בפני עצמה.

מר ירון גדות: לא נכון.

מר יעקב קורצקי: בכל עיר. בוא אני אלך איתך.

רביד פלד: גם בהוד השרון במקום עשרים ושמונה הורידו לחמש עשרה. היו עשרים ושמונה עובדים, הורידו לחמש עשרה עובדים.

מר ירון גדות: מה זה קשור. אני מדבר על זה שהתקציב של תרבות תורנית.

מר יעקב קורצקי: וגם לשיטתך. והיה פה בחירות עכשיו. נכון? היה פה בחירות. רמת השרון חופשית, אני אמרתי את זה בכל מקום, עשו הישג מדהים, וכל הכבוד להם. הייתה פה עוד מפלגה שעשתה הישג קטן. וגם קיבלה שלושה מנדטים, והיא גם הלכה בטעות, היא פגעה גם בראש העיר שמכהן, גם לה מגיע טיפה. טיפה. זה לא ...מגיע הרבה. אבל גם להם מגיע טיפה. את מה שכאילו שלהם בצניעות.

מר ירון גדות: בואו נעשה, תן לי לסיים, אבי יגיד מה שהוא רוצה, אתה תגיד מה שאתה רוצה. אחרי שסיימתי את הפגישה עם גידי, פגשת אותי במסדרון, דיברנו על זה, ואתה אמרת לי, מה אתה רוצה, אתם הפסדתם בבחירות. מה אתה רוצה, אנחנו סיעת אח קיבלנו עוד מנדט. אני יכול להגיד לך שהתושבים של נווה גן שהם מאוד שהצביעו לסיעת אח. אני לא עכשיו פה באיזה שהוא. הם לא כלל התושבים שרצו

מר יעקב קורצקי: בן אדם שמכבד את עצמו, לא אומר מה קורה בשיחות אישיות בין אחד לשני.

מר ירון גדות: מה זה קשור.

מר יעקב קורצקי: האם אתה מכבד את עצמך, ואני מכבד אותך, לא אומר מה שאמרנו בשיחת מסדרון. אתה אמרת לי, ניצחנו את הבחירות. אז אמרתי שגם עוד מפלגה עשתה הישג, לא ניצחה את הבחירות, עשתה הישג ברמת

השרון.

מר ירון גדות: או קי. שורה תחתונה התקציב הזה באמת נראה כמו מה שיעקב אתמול אמר לי, שמי שהפסיד את הבחירות זה אנחנו רמת השרון חופשית ומי שניצח את הבחירות זה סיעת אח.

מר יעקב קורצקי: אני אמרתי. אני אמרתי, אל תגיד דברים שאני לא אמרתי. אל תגיד את מה שלא אמרתי. אני לא רוצה להגיד משקר, מסלף. אני רוצה באמת ...ממך. אתה אלוף העולם, אתה אומר לי, אתה צוחק לי בפנים. כן מה שאני אומר בפרוטוקול זה סתם שטויות. אתה אחר כך תצחק לי בחוץ. תגיד לי אתה רואה שהכנסתי לך.

מר ירון גדות: כל המספרים, ואבי.

מר אבי גרובר: תיכף אני אתייחס למה שנאמר.

מר יעקב קורצקי: מספרים, עמותות כמו שהם רגילות מקבלות אתה יודע כמה כסף, עשרות מיליונים. אתה מדבר על מאה תשעים אלף ₪. צריך לתקן את זה צריך להיות מיליון תשע מאות לעמותות דת. לפי ההישג של המפלגות פה. באחוזים לפי השיטה שלך, לפי מה שאתה אומר, זה צריך להיות בהרבה, הרבה אחוזים יותר כסף. הרבה יותר. אם יש פה ארבעה מנדטים כביכול למפלגה שמייצגת.

מר ירון גדות: יעקב. אני לא נגד דתיים ואני לא.

מר יעקב קורצקי: כל מה שאמרת.

מר ירון גדות: אבל בעיר הזאת יש עשרה אחוז.

עו"ד עידן למדן: אתה לא יכול להגיד דבר כזה. אתה יכול להגיד שניים.

מר ירון גדות: שישים אחוז, בעיר הזאת יש שישים אחוז.

מר רביד פלד: למה שתיים, יש לך בואו, רמי בר לב הצביעו, בואו חבר'ה. גיא קלנר קיבל. גיא קלנר קיבל. רוני קיבל חבר'ה.

מר גיא קלנר: זה לא על זה.

מר רביד פלד: יש פה אוכלוסיה דתית. מה לעשות.

מר גיא קלנר: לא. לא. אבל יעקב.

מר ירון גדות: יותר מדרך המלך.

מר גיא קלנר: לא מזדהים.

ד"ר צחי שריב: זה דיון על התקציב נכון? אני ראש סיעת רמת השרון חופשית רוצה להתייחס לדברים שאמר ירון. אני יודע על מה נבחרנו, אני יודע על מה רצנו, אני יודע מה האג'נדה שלנו, האג'נדה שלנו מעולם לא הייתה להילחם בדתיים, אנחנו לא שונאים דתיים, אנחנו לא רוצים לקצץ בדתיים. מי שקרא את הברושורים שלנו, את הפליירים שלנו, דיברנו על פלורליזם ושוויון חופש דת, וחופש מדת, וכיבוד החוק. זה מה שחרטנו על דגלנו. אין פה נגד דת. יש פה אפשרות לאנשים דתיים לחיות את חייהם, על פי

מר יעקב קורצקי: אפשר למחוא לך כפיים ושאסור את זה?

ד"ר צחי שריב: לא. רק תצביע רמת השרון חופשית בבחירות.

עו"ד עידן למדן: איחוד.

ד"ר צחי שריב: אנחנו לא באנו להציק לאף אחד. עשו קמפיין נגדנו. רמת השרון "לא שונאים". אנחנו לא שונאים אף אחד. אמר פה גריידי בישיבה הקודמת כשהיה פה דיון על הישיבה שנאה, שנאה, שנאה. אין שום שנאה וירון, אני לא יודע, אם אתה הצבעת רמת שרון חופשית ולקחת מהמסרים שלנו שצריך בדתיים, אז משהו לא הבנת. לא אמרנו את זה מעולם.

מר ירון גדות: לא אמרתי לקצץ. חמש מאות אלף ₪ את המועצות הדתיות. הוסיפו פה סעיף של מאה וחמישים אלף ₪. של דברים שלא היו שנה שעברה.

ד"ר צחי שריב: לא הפרעתי לך. הקשבתי.

מר ירון גדות: אי שוויון ...לעומת בית ספר רמבם זה חוסר שוויון.

ד"ר צחי שריב: ואני רוצה להתייחס למה שאמרת. ואל תפריע לי בבקשה. אנחנו סרקנו את התקציב הזה שהוגש לנו במסרקות ברזל, בדקנו אותו מלמעלה עד למטה, כל שורה וכל מספר עם צוות שכלל כמה רואי חשבון של חברות מהגדולות בארץ. ובדיקה שאני לא יודע אם באגף הכספים עשו. וחיפשנו אי שוויון וחוסר צדק, ומה שלא היה לנו ברור שאלנו, ובסופו של דבר נחה דעתנו שהתקציב הזה הוגן ואין בו עיוותים, ואין בו חוסר צדק או חוסר שוויון ולכן אנחנו נצביע בעדו. לא בוצעו פה דברים אלה שצוינו.

אני אעבור עליהם אחד לאחד. תרבות תורנית, לא בטוח שאנחנו האנשים, או דני שמחזיק תיק התרבות הוא הבן אדם הנכון להיות מופקד על תרבות תורנית. אנחנו לא באים מרקע תורני, וזה לא בטוח שאנחנו הכי מתאימים, אם זה ליד תיק התרבות הכללי, זה לא בהכרח עיוות. ואני לא רואה פה חוסר צדק או בעיה. זה שהתקציב שהועבר למועצה הדתית גדל זה חוק. מועצת העיר פה התנגדה לזה, וכולנו היינו שמחים אם היינו יכולים לקחת את התוספת הזאת למשהו אחר, אבל אין לנו הרבה ברירה, אפשר להילחם ויצטרכו להילחם, ולנסות לצמצם את זה אבל כרגע.

מר אבי גרובר: מי שנלחם בכל הכוח זה מרכז השלטון המקומי, זה לא.

ד"ר צחי שריב: כל העיריות.

מר אבי גרובר: אבי גרובר ברמת השרון רוצה לצאת למלחמה.

ד"ר צחי שריב: אבל כרגע התקציב הזה משקף את החוק ואת ההוראות שיש עלינו ואין לנו אפשרות לסטות מזה בנושא של תקציב המועצה הדתית. לנושא חוק נהרי והתקצוב של רמב"ם ובתי ספר אחרים בחינוך העצמאי כמו "דרך הילד", ביקשו ממך ירון אנשים מבית הספר הזה לא לעלות את הנושא הזה פה. אתה לא משרת אותם. אבל התאווה הזאת לקצץ לדתי כנראה מעבירה אותך על דעתך, ואתה מוכן לפגוע בבתי ספר חילוניים רק בשביל לעשות את זה. אני לא מבין למה אתה עושה את זה. זה פשוט לא ברור. אין פה אפלייה, אנחנו בדקנו את זה היטב.

מר ירון גדות: אין אפליה?

ד"ר צחי שריב: אין פה אפליה, אתה לא מכיר את הנתונים.

מר ירון גדות: גידי אמר לי היום שיש פה אפליה. אתה יכול להגיד שאני ביקשתי וביקשו ממני.

מר יעקב קורצקי: בלי לדעת שגידי אמר לך, או לא אמר לך, הוא לא אמר לך את זה בחיים. בלי לשאול אותו. הוא גם איתו אתה מסלף עכשיו.

מר ירון גדות: סליחה התקשרתי אליו והתקשרו אליו מהמשרד שלו, ונתנו לי את הנתונים האלה.

מר יעקב קורצקי: אמרת שגידי אמר לך.

?: אתה לא מכיר את הנתונים בכלל.

מר אבי גרובר: הפרשנות שלך היא.

מר ירון גדות: זה הנתונים, זה מה שאמרו לי.

מר אבי גרובר: הפרשנות שלך יש אפליה.

מר יעקב קורצקי: והפיקוח שם אמר שגידי אמר לו יש אפליה.

מר אבי גרובר: זה אומר הרבה דברים.

ד"ר צחי שריב: חברה אני רוצה לסיים את דברי.

גב' דברת וייזר: תנו לו לסיים.

ד"ר צחי שריב: בבית הספר רמבם, לומדים ילדים של תושבי רמת השרון, ובבית ספר דרך הילד שנמצא בכפר הירוק, יש תלמידים שחלקם תושבי העיר, חלקם אינם תושבי העיר, העיר לא מתקצבת ילדים שאינם תושבי העיר. זה יכול להיראות למי שלא מכיר את הנתונים שלכאורה התקצוב לתלמיד נמוך יותר, אבל לא ככה הנתונים. בדקנו את זה, ונחה דעתנו.

גב' שירלי פאר יגרמן: כולל רשימת תלמידים שהועברו.

ד"ר צחי שריב: בנושא פעולות דת, מאה חמישים אלף ₪ האלה, גם את זה ראינו. הראו לנו שזה עבר ממקום אחד למקום אחר. זה לא סעיף חדש, גם שנה שעברה ולפני שנתיים, ולפני שלוש היה תחת הסעיף הזה מאה חמישים אלף ₪ רק הונח במקום אחר בתקציב. ואני מבטיח לכם שהבדיקות שעשינו, לכל ציבור בוחרינו הם בדיקות מעמיקות ויסודיות, הרבה יותר מהשטחיות הזאת שנשמעה כאן. זה ממש מקומם. אין לנו דבר נגד דתיים וכולם צריכים לחיות פה, ביחד, בכבוד הדדי ויש ציבור שגם לו יש זכויות ויש לו רצון לחיות על פי אמונתו והשקפתו, והוא צריך לחיות את זה ולקבל את חלקו בעוגה הציבורית הקצרה לצערנו. זהו ואני שוב מדגיש סיעת רמת השרון חופשית איננה.

מר אבי גרובר: בוא תגיד, אני חושב שזה צריך להגיד את זה גם. את הדברים שבאתם ועל הדברים שכן נכנסו לתקציב . אני חושב שזה גם חשוב להגיד.

ד"ר צחי שריב: נכון. על זה

מר אבי גרובר: כאילו כלום לא קרה. אז אחד, אני אשלים את צחי.

ד"ר צחי שריב: אתה צודק.

מר אבי גרובר: במילה לגבי מה שהוא תיאר כאן, ואחד הדברים תאמין לי שדני ידע לבוא ולהגיד לי אבי אני רוצה להבין מה זה התרבות התורנית ומה זה הדברים. תאמין לי. הוא לא. הוא הכול חוץ מפראייר. בסדר. ושהוא בא וביקש לדעת. אני לא חושב שיש ויכוח שיש סדר גודל של עשרה אחוז מתושבי רמת השרון שהם דתיים. אני אומר לכם דתיים ממש.

מר יעקב קורצקי: הרבה יותר.

מר אבי גרובר: דתיים ממש, זה עשרה אחוז. מסורתיים וכאלה. שנייה, בואו.

מר גיא קלנר: הוא אמר מינימום.

מר אבי גרובר: אני אומר כאילו דתיים ממש יש. אם אתה לוקח את התקציב של התרבות, שעלה תקציב התרבות בתקציב הזה עולה ומאות אלפי שקלים, עולה בתקציב של התרבות עולה, ויש לעומת התוכנית, שהגיש ראש המחלקה, שמו שם מאות אלפי שקלים בין השאר למשל, אנחנו נציין גם באירועי הגאווה, עשרות אלפי שקלים שהולכים לטובת. גם

מר יעקב קורצקי: אבל זה משהו שהוא החליט אז זה לא טוב.

מר אבי גרובר: גם ואם אתה בודק את סך הכול התקציב, ואתה בודק גם תקציב שזה גם התקציב שיש ביד לבנים, עזוב שנייה את המי, ואת כמה עולה לי חשמל וזה, הפעולות ביד לבנים. אתה לוקח את שלוש תשע מאות של תקציב התרבות אירועים, אתה לוקח כמעט מיליון יש שם מיליון ביד לבנים, ואתה לוקח את הפעולות בגלריה, ואתה אוסף את כל אלה ושם אותם אל מול התקציב של התרבות התורנית אז תראה שהתרבות התורנית יש סדר גודל של עשרה אחוז, ולתרבות ..רמת השרון יש את התשעים אחוז. ולכן אני אומר לך שבטח שאין פה מה להרגיש.

מר ירון גדות: לא. זה בכלל לא החישוב הנכון.

מר אבי גרובר: שנייה. לא אתווכח איתך. אני אומר לך את.

מר ירון גדות: אני עוד פעם, עלה הנושא של.

מר אבי גרובר: ירון, כבר דיברת.

מר ירון גדות: כן ראו לי, לא ראו לי, כן אמרו לי, היום קיבלתי מגידי.

מר אבי גרובר: דיברת שאתה.

מר ירון גדות: ... מקבלים לפי שבעים וחמישה אחוז

מר אבי גרובר: דיברת שתקתי, אני עכשיו מבקש לעבוד מסודר. אמרת, אז זה תרבות תורנית מול תרבות רגילה ולכן אני חושב שלבוא ולהציג את זה כאילו בתרבות התורנית מה קורה. יש עובד גם שאחראי על התחום הזה ויש עובדים שאחראים על התחום הזה. ולכן החשבונאי צריך לשבת בשני הסעיפים ותאמין לי שגם את דני בתור מחזיק תיק תרבות, אני בטוח שתהיה לא מעט נגיעה ואנחנו נשב ביחד, ואנחנו נחשוב איך עושים את הפעולות, גם בתחום הדתי. בסדר. אני אומר לך זה לא חומות סיניות שעשו זה. זה אחד, המועצה הדתית, אני ניסיתי, אני חשבתי להביא בתקציב וכ...לא לרשום את כל הכסף. נגיד אנחנו נראה להם ולא נרשום את כל הכסף. יש לי גזבר שאומר לי אבי תקשיב. עם כל הכבוד לכם הפוליטיקאים, יש חוקים במדינה כשאני מקבל אני מסודר איך זה נקרא, ההרשאה, הרשאה חשבית הזאת הוא לא יכול מולה לא לשים כסף כי הוא עובר על החוקים וחייב לרשום את הכסף הזה. תאמין לי שהייתי שמח את החצי משי"ח האלה, שאני אומר לך, אנחנו מובילים מאבק במרכז השלטון המקומי, אין שום סיבה לקפיצה הזאת בעליה, בקפיצה הזאת בשיעור. מה הם עשו, הם העלו את זה משישים אחוז לשבעים וחמישה אחוז, ההשתתפות של הרשות. והייתי שמח את הכסף הזה, תאמין לי יש לי על מה להוציא את הכסף הזה, אנחנו מחויבים. אני הכי אשמח בעולם שהמאבק ההוא יצליח עם כל מה שקורה עכשיו עם הבחירות וממשלה, וכן ממשלה, וכל זה, זה לא בדיוק עוזר לנו. אבל חוק זה חוק שזה נוח לך אתה צריך, שטוב לך אז אתה בטח, גם כשזה לא נוח לך.

מר ירון גדות: לא אמרתי לא לכבד את החוק הזה. ממש לא.

מר אבי גרובר: אז זה העניין כרגע. ולהציג את זה כאילו אנחנו

מר ירון גדות: לא. אמרתי זה הוביל למקומות אחרים.

מר אבי גרובר: כאילו אנחנו מגדילים בחצי מיליון. אנחנו.

מר ירון גדות: אנחנו מוציאים חצי מיליון.

מר אבי גרובר: כפו עלינו, כמו שכפו על עיריות אחרות. דרך אגב, פה יש כן איזה עניין בגלל שאנחנו לא ישירות לתקציב אז אנחנו באיזה שהוא דרך, אחרות שכאילו ...אבל אין לנו יכולת לא להיענות לזה. וחוק נהרי מהרגע שנכנסתי אני מוביל פה שינוי ויכול להיות שאנחנו בתהליך של השינוי, אני יכולה להגיד לך למשל גם אם אומרים מה שעשינו, אני אמרתי שאני לא קובע להורה באיזה דרך הוא יאמן את הילד שלו ובתהליך הזה אנחנו מייצבים אותו, אני זה שדחפתי בכל הכוח למשל שאורים יהפוך להיות בית הספר הממלכתי של רמת השרון, זה בעיקר דרך אגב נתקע כרגע סביב הנושא של איפה הם אישרו הקצאה של קרקע, צריך לתת להם הקצאה של קרקע ואני אומר לך פה אני מוביל את הקו הזה. זה לא היה לפני. ומהבחינה הזאת אנחנו נדאג שאיפה שיש ילד של רמת השרון הוא יקבל את מה שהוא צריך לקבל לפי החוק. ואם יהיה פער, אז אנחנו נתקן את הפער אבל אני אומר שאני לא.

מר ירון גדות: לי אמרו מהלשכה של הגזבר.

מר אבי גרובר: ירון, העיקרון הוא ברור.

מר ירון גדות: אין לי מישהו אחר.

מר אבי גרובר: אני לא אהיה איתך עכשיו פינג פונג. העיקרון הוא ברור, המהלך שאני מוביל ומיישם אותו והיה שינוי בתחום הזה וחבר'ה בחינוך, תבדוק שלוש, ארבע וחמש שנים אחורה, תוכל לראות את זה. אני מוביל בנושא הזה שינוי ואני ימשיך להוביל אותו ומה שאמרת פה נולד סעיף חדש שפעולות מה שצחי אמר, זה פשוט עבר, זה היה חלק בתוך סעיף התרבות התורנית. אני חושב שאותם מגידי דעת, אותם שיעורים זה לא תרבות תורנית, זה פעילות דת ולכן אני באיזה שהוא מקום מוריד, נגיד נשף מסכות, נשף מסכות זה דבר נורא גדול. אבל אם כסף הולך לטובת דת אז הוא יירשם כדת. והוא לא יירשם כאילו תרבות. ולכן אני חושב

מר ירון גדות: אבל זה לא ירד מהתרבות תורנית. נשאר אותו סכום.

מר אבי גרובר: אני חושב שמה שאתה. אני אומר כסף הזה שכאילו ישב באיזה סעיף אחר וכאילו לא היה בדת. אני אומר אם אתה נותן כסף לדת, אז אל תשחק אותה כאילו אתה לא, זה כסף ..ולכן כשקיפות הוא צריך לשבת בסעיף של דת. ולא בסעיף של תרבות.

מר ירון גדות: אתה אומר אם הוא מזוהה בתרבות תורנית. התרבות התורנית הסך הכול נשאר כמו שנה שעברה.

מר אבי גרובר: תבדוק את הביצוע ואתה תראה שזה יצא מתוך הביצוע, ואתה תראה שמאה חמישים האלה עברו אולי יש שם לדעתי הבדל של עשרת אלפים ₪, אבל לא על זה אנחנו מראים פה. אבל אנחנו כן נתנו, יש פה תקציב לטובת ולא כמו אנחנו הולכים בקטע הרבה יותר רציני, בנושא של תחבורה בשבת למקומות הבילוי, אנחנו בודקים בדיוק לאיפה זה יגיע ואנחנו רוצים לתת מענה שיאפשר.

מר ירון גדות: לא היה שינוי בתקציב בסעיף הזה. לא היה שינוי בתקציב.

מר אבי גרובר: יש סעיף ספציפי שלא היה בתקציב שנה שעברה וכן נמצא בתקציב השנה. כמה שלוש מאות אלף ₪? שלוש מאות אלף ₪ לטובת תחבורה ציבורית בשבת.

מר ירון גדות: אין את זה בתקציב שלוש מאות אלף ₪ תחבורה ציבורית בשבת.

ד"ר צחי שריב: זה מאה חמישים.

עו"ד עידן למדן: זה מאה חמישים. הקצבת את זה חצי שנתי.

מר אבי גרובר: כי זה חצי שנתי.

עו"ד עידן למדן: שלוש מאות אלף ₪ שביקשת.

מר אבי גרובר: זה יהיה שלוש מאות אלף ₪ שנתי. הצעות מחיר כרגע יוצאות פחות אבל

עו"ד עידן למדן: בגלל החצי שנתי.

מר אבי גרובר: לא. לא. גם לחצי שנתי זה יצא פחות ממאה חמישים, אבל עדיין נשאר עם המאה חמישים כדי שאם נרצה שנוכל לתת מענה.

ד"ר צחי שריב: והתחלנו בתקצוב ואחרי זה התחלנו לעבוד.

מר אבי גרובר: ועדת היועצים תתכנס על בסיס יש שני גופים שנותנים את המענה, אנחנו

נבדוק את זה ונתחיל לרוץ. זה סעיף חדש שלא היה קודם. אמרתי נושא של אירועי הגאווה.

מר ירון גדות: אבל היה ..לפני זה פה.

מר אבי גרובר: היה חודשיים.

מר ירון גדות: זה גם.

מר אבי גרובר: היה חודשיים בקיץ.

גב' שירלי פאר יגרמן: ולא חצי שנה.

מר אבי גרובר: אני אומר לך היה חודשיים בקיץ. אנחנו עכשיו יש את ה..איך קוראים לזה, לא היה את הנוע ושבוס. זה שני הגופים שנותנים שירות כזה. לא רק חודשיים בקיץ. אנחנו מדברים על משהו שיעבוד ...רציפה כל השנה. עכשיו יש את.

מר ירון גדות: ..אין שינוי בסכום משנה שעברה להשנה בהקשר הזה. אין שינוי. מאה חמישים, מאה חמישים.

מר אבי גרובר: השנה. אתה רוצה להגיד מה

מר ירון גדות: אני שואל.

מר אבי גרובר: השנה, הקטע הוא לא הכסף.

גב' שירלי פאר יגרמן: הוא לא יכול להשוות ...של פעילות.

מר אבי גרובר: הקטע הוא לא הכסף הקטע הוא איזה שירות אתה נותן.

מר יעקב קורצקי: הוא ...עכשיו אג'נדה שלמה של אנשים שיושבים פה ואומרים לו לידו אתה ..את מה שאנחנו אמרנו, אתה יושב פה לידנו ואומר בדיוק הפוך את מה שאנחנו אומרים לאנשים שלנו. אתה בא לשכנע אותו אחרת, הוא יושב איתם, הוא צוחק עליהם. הוא צוחק. הוא אומר לך. מה אתה רוצה להסביר לו.

מר אבי גרובר: אני רוצה שזה יירשם בפרוטוקול. אני אגיד לך משהו, כי אחרי הדיון הזה מעבר לריב או לא ריב שלי עם ירון, יש את החיים עצמם.

מר יעקב קורצקי: אנחנו לא רבים איתו.

מר אבי גרובר: יש תושבים ברמת השרון ואני אומר לך, אני, אבי גרובר ראש העיר ואתה יודע שאמרתי את זה שלוש שנים, שרציתי שתהיה תחבורה. אני

כן רציתי שהחבר'ה הצעירים יוכלו לנסוע, ולא יוכלו רק במוניות ורק על ההורים ורק כל מיני כאלה. מה שהתקציב הזה נותן, וזה מה שחשוב בסוף. עזוב שנייה את הכסף. השאלה מה אתה נותן. התקציב כרגע נותן מענה לכל השנה תחבורה ציבורית בשבת למקומות הבילוי גם לתל אביב, גם לים, גם בשבת וגם בשישי אם נצטרך בערב. וזה מה שעושה התקציב הזה. התקציב הקודם נתן מענה.

ד"ר צחי שריב: וזה משהו שעליו כן נבחרנו, וזה מה שביקשנו.

מר אבי גרובר: וזה מה שקיבלתם.

ד"ר צחי שריב: קיבלנו, וזה הישג של רמת השרון חופשית.

מר אבי גרובר: קיבלנו כולנו כל האנשים שבעד הדבר הזה זה אגב, זה היה חשוב גם למר"צ זה היה חשוב גם לגיא קלנר, משהו שהיה חשוב גם לאנשים אחרים, הקטע הוא לא כמה כסף יש, אלה אם אתה נותן את ...על כל השנה. ועכשיו אני יכול לבוא ולהגיד לאנשים שבחצי השני של שנת 2019, יהיה פה עם אותם גופים, או נבדוק איזה גופים נותנים את זה. נוכל לתת את המענה כל השנה. ואני שמח שאנחנו נוכל לתת את זה לצעירים שלנו. אנחנו עכשיו רואים בדיוק עד איפה זה ייסע ואיך זה ייסע. ואני חושב שיש פה בשורה. יש פה חד משמעית לציבור אחרי שאתה טוען שרק אתה מייצג אותו, יש פה יופי של נציגות, ויש פה יופי של מענה בתקציב.

גב' דברת וייזר: אני רוצה להגיד לירון משהו. לי יש משהו אחד שמפריע, בהנחה שסיימת או שיש לך עוד משהו.

מר אבי גרובר: לא. הוא סיים. עכשיו את מדברת.

גב' דברת וייזר: אני חייבת להגיד לך. לי מפריע משהו יותר במקרו, זה קצת מחזיר אותי אחורה כשמוניתי פעם ראשונה ליו"ר דירקטוריון מגוונים וישבתי בישיבת תקציב ראשונה אחרי חודשיים, וקצת הייתי בהלם אז שבזמנו שתוך שישים מיליון ₪ אנשים שאלו על עשרים ושמונה אלף ₪ ובזה הסתיים הדיון. מה שמפריע לי זה שאתה בעצם בדיוק כיום בדיון של תקציב של ארבע מאות ארבעים ושש מיליון ₪ אתה לא מדבר על מקרו.

ותשים לב יש פה דברים שתאמין לי אם הייתי יושבת איתך. ...שאתה שואל.

מר ירון גדות: אמרתי מראש שאני לא מתכוון.

גב' דברת וייזר: לא שחלילה יש פה דברים. התקציב מצוין, מאוזן, ועבר ומי שעבר עליו יודע בדיוק אני חושבת שאם היית יושב איתי, היית אולי ...לשאול שאלות שהיית מקבל עליהם תשובות. כי אנחנו קיבלנו את התשובות. שיש פה משהו לא תקין, אבל מה שמפריע לי זה שאתה לא שואל שאלות במקרו על המיליונים שמסתובבים פה ואתה שם נתפס כאן על חמישים אלף אם זה עלה מחמישים או מאה חמישים. וזה.

מר ירון גדות: אמרתי מראש שזה מה שאני עושה, שאני מתעסק בדברים שהם עליהם לדעתי אני נבחרתי, ובגלל זה אני לא מתעסק, לא במקרו, ולא בתקציב החינוך שהוא שלושים ושמונה אלף ובתקציב ...שלושים ושמונה אחוז וכל הדברים הגדולים בכוונה אני לא התעסקתי בהם.

מר רמי בר-לב: אני רק רוצה להציע הצעה, ורק התקציב הזה יעבור, אני גם מאותו בית ספר של רוני, ואני בהחלט מסכים לרעיון שהתקציב הזה כבר ישנו, אבל ..כל מחזיק תיק יבוא לפני הוועדה ויציג את הניצול של המשאבים שהוא עשה. יחד עם זה אני רוצה להציע הצעה מאחר ומשרד הפנים עכשיו מציע מה שנקרא פרויקט האשכולות, לאגד את הרשויות באשכולות, בשביל לייעל את השירות לתושב. שנחשוב בשביל שיישאר לנו כסף מהתקציב להסתייע ברשויות שמסביבנו לעשות שיתופי פעולה.

גב' שירלי פאר יגרמן: אנחנו כבר שם.

מר רמי בר-לב: אז תגידו מה. שאם יש כאלה אז אני אשמח שנשמע על זה.

גב' שירלי פאר יגרמן: למשל בביטחון אנחנו כבר שם.

מר רמי בר-לב: אני מחזיק תיק הביטחון ואני לא שמעתי על זה.

גב' שירלי פאר יגרמן: מלפני שנה.

מר רמי בר-לב: אני אשמח לשמוע ואשמח אפילו שנעלה בדיון.

מר אבי גרובר: אמרתי לך.

מר רמי בר-לב: אני לא מדבר רק על ביטחון, אני מדבר גם על שירותי הסעות, אני מדבר

גם על שירותי ניקיון, ואני מדבר גם על שירותי פינוי פסולת, ואני מדבר על אלף ואחד דברים שיכולים לחסוך לקופת העירייה לא מעט כסף. בגלל שנוצר ריבוי משאבים עם הרשויות הסמוכות אלינו כולל לא הייתי פוסל אפילו את קאסם אם היא אצלנו.

גב' שירלי פאר יגרמן: כן. אבל זה לא מאושר אצלנו, זה צריך להיות מאושר.

מר רמי בר-לב: לא צריך להיות מאושר, אני אומר ש..התנגדות וולונטארית אני כן מציע שנשקול את העניין הזה.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה צריך לעבור אישור משרד הפנים שטרם.

עו"ד עידן למדן: אני רוצה קצת כמה מילים, לא הרבה. אחד, באמת לגבי העניין של התהליך והמועד. שנת בחירות זה שנה שבה באמת התקציב מגיע מאוחר יותר, או יכול להגיע מאוחר יותר, אני חושב שנכון במיוחד לאור העובדה גם עד שקמה פה קואליציה ועד שנבחרו אנשים ומחזיקי התיקים שקיימים הרבה מאוד חברים חדשים, אני חושב שטוב נעשה וראוי נעשה שאפשרו ללמוד את הנושאים, לכל אחד לתת האם תיקים שלו, בכל תיק ותיק, ואני חושב שזה דבר נכון. חלק מהדברים שמתקיימים היום בתקציב הזה צריכים לקחת בחשבון באמת גם כשבאנו לדיונים שאנחנו כבר נמצאים או אמורים לאשר אותו לקראת סוף מאי, תחילת יוני, קרי כבר למעשה גם עירייה שעובדת על בסיס של אחד חלקי שתים עשרה כבר קרוב לחצי שנה תקציבית, אז זה גם איזה שהוא משקל שניתן לדברים. כמו שגיא אמר, אני מקווה שלא יעלה לו בשנה הבאה, סתם. בדקנו ערנות.

מר גיא קלנר: הייתי עם רמי על תקציב בטחון עכשיו.

עו"ד עידן למדן: אני חושב שאנחנו מגיעים לתקציב, גם אני חיפשתי עוד כמה דברים לשפר ולתייג ולקחת ולהוציא. בסופו של דבר, כשאנחנו קיימים באמת בקואליציה ובצרכים ובשמיכה קצרה, יותר או קצרה פחות, אנחנו צריכים לקבל אחד את מחשבותיו ודעותיו של השני וגם אם לא תאוותנו בידנו נקווה שנשפר את תאוותנו יותר בשנה הבאה עלינו לטובה. אני כן חושב שיש דברים בתקציב שאנחנו צריכים עוד לראות איך אנחנו

משפרים ומתייגים אותם. אני מאמין שהעבודה הזאת תיעשה לקראת התקציב הבא. אני חושב שנצליח לייצר פה דברים נוספים, כמו שאבי אמר, יש הרבה מאוד דברים שהרוח החדשה של הקואליציה הנוכחית והגופים החברים במפלגות או הסיעות החברות בה, הצליחו להתחיל להוציא ולקדם, אני מאמין שיהיו לנו עוד כמה וכמה פרויקטים לקראת השנה הבאה. אני חושב שבסך הכול נעשה פה נעשתה פה באמת עבודה נכונה וטובה והתקציב כרגע נכון וראוי לאישור.

מר אבי גרובר: תודה.

מר גיא קלנר: אני רציתי רק משפט אחד, אני גם אחרי זה אני מתנצל אם לא הולכים להצבעה אני חייב לצאת כי אני מאחר לאירוע. אני רוצה רק להגיד משפט אחד. אנחנו דנים בתקציב וזה נכון שהכסף בין הסעיפים אמור לשמש מראה לאג'נדה ואני חושב שהוא בסדר גמור, כמו שצחי אמר, ואני לא אחזור ואין מה להרחיב. אבל שזה לא ישיל עלינו יטיל בצד את הצורך לראות את הסעיפים פנימה. אג'נדה באה לידי מימוש, גם בתוך הסעיפים פנימה. אם מחזיק תיק התרבות החדש, החליט באיקס מיליוני השקלים שיש לו לתקציב פעולות לזוז מימין לשמאל, מאירועים ציבוריים ליותר עולם של אומנות. זו לא אג'נדה? אם אני כמחזיק תיק ספורט, החלטתי שאני רוצה יותר כסף לאירועים עממיים בתוך אותו תקציב. זו לא אג'נדה. אם מחזיק תיק ביטחון מחליט על שינוי הדגשים, זה לא אג'נדה, בוודאי שזה אג'נדה.

מר רמי בר-לב: לקנות גיפ ארבע על ארבע.

מר גיא קלנר: לקנות ג'יפ ארבע על ארבע זו אג'נדה. ולכן, שלא ניקח ונשיל מעלינו את המחויבות, אני עושה את זה בכל מקום שאני נמצא, אני חושב שצחי עושה את זה, מחזיקי תיקים שיש בהם תוכן שאפשר לשנות מימין לשמאל, הוא בתוך הכסף עם אותם עשרה מיליון שקלים, אתה יכול לעשות פעולות מסוג אחד ופעולות מסוג אחר שמביאות לידי ביטוי אג'נדה ולכן זה לא נכון להסתכל רק כמה נמצא בסעיף ההוא או בסעיף ההוא אלא איך אתה ממש את מה שניתן בידיך. אחד, שתיים לא הכול

כסף. שים לב מה קרה פה בישיבה הקודמת בנושא של בר יוחאי. זה קשור לכסף. ההחלטה על לקיחת הרשאת השימוש, קשורה בכסף, ואולי זה הדגל הגדול ביותר של עשייה שלך וסיעות אחרות שרצו בבחירות, אז עם כל הכבוד להקשרים של הסעיפים אני חושב שאג'נדות מיושמות בקביעת מדיניות, בקביעת קו, במימוש נכון של המשאבים הקיימים. ולא רק איפה יש יותר ואיפה יש פחות, מה אני לוקח על עצמי, מה אני לוקח מהאחר. ס הטו.

מר אבי גרובר: בואו נצביע.

גב' שירלי פאר יגרמן: חסרים פה אנשים. הלכו פה לשירותים פה אנשים.

מר אבי גרובר: בינתיים אני אמשוך זמן ואני אגיד תודה אחד לשירלי ולצוות שלה, שעבדו מאוד קשה בדיון של התקציב. רועי.

מר יעקב קורצקי: אני גם רוצה להגיד מילה. ולא בתור. אני רוצה להצטרף למה שגיא אמר, הנושא של לעשות הלוואה ולא לחכות עוד שנתיים או שלוש להתחיל פרויקטים שאני חושב שאנחנו צריכים להתחיל אותם אתמול. אם אני יושב עם ההנדסה למשל, עם כל מיני פרויקטים שאומרים, עד שיתנו לנו את הכסף, אני לא רוצה לשמוע את זה מאנשי מקצוע שלנו לדברים שאני חושב שאם נשיג אותם היום, אנחנו נקצור פירות בקדנציה הזאת וזה דברים שיקדמו את רמת השרון, שכל הסיעות פה אני חושב שהם מחוברים לדברים האלה, זה לא דברים שהם שנויים במחלוקת ויהיה נכון וחשיבה נכונה לקחת הלוואה שאנחנו יודעים מה מקור הכנסות. יש פה אנשים שזה המקצוע, אולי נביא אפילו אנשים שזה ספציפית יתנו לנו איך לעשות את זה, נשקול את זה בשיא הרצינות, ושלא נתחיל פרויקטים עוד שנתיים ושלוש. מבחינתי לתת להנדסה. שמה הלוואה. ובאמת לתת לעיר שלנו את מה שמגיע לאנשים, לתושבים שלנו. להפסיק להיות המסכנים, באולמות ספורט שהיום גיא יותר ייחשף ואנחנו כן עם הפנים קדימה ואני הבנתי שאתה גם נתת איזה שהיא הצעה, אני אשמח אם נצליח לעמוד בה ואם זה בשבילי הליכה, ושבילי אופניים, שיש פה תוכניות שהם בקנה ולהוציא אותם. להוציא אותם נכון לשבת, ועם

הגזבר וחשיבה נכונה אבל לעשות את זה בקדנציה להתחיל את זה אתמול ושלא נגיד עוד שלוש, ארבע שנים ואז יגידו, אה, בגלל הבחירות, אתם עכשיו רוצים לעשות עכשיו איזה, לא. בגלל שאנחנו יודעים יש צפי עצום להכנסות, אבל אפשר לעשות את זה בחשיבה נכונה עם באמת אנחנו בוועדת תקציב כמו שצריך בואו ניתן לצוות המקצועי שלנו לעשות עבודה ולפתח ולתת את השם ומה שמגיע להם. תודה.

מר אבי גרובר: אז כמו שאמרתי, לפני שאנחנו נצביע, אני חושב שכן חשוב להגיד את התודות, אחד באמת לשירלי ולרועי על עבודה מאוד, מאוד מאומצת, קשה שמה כניסה לתוך עד השקל האחרון. לגידי, לרויטל, לינון, על עבודה כל השנה. אני חושב שגם תקציב 2018 כשמסתכלים למשל, שהמספרים עלו כאילו תוך כדי שנה והצלחנו עדיין לשמור על האיזון, הקפדה הזאת לכל האורך, לוודא שאנחנו לא חורגים ולא נתתם שיהיה יותר תקציב בחירות יותר מדי וזה תמיד אתגר בשנת בחירות לדעת לשמור על האיזון במצב לא קל. לרוני עזורה ובחינוך אני יודע שיש שם צוות גדול, אבל הייתם קצת בתוך תהליך הזה ראש אגף שעבר לתפקיד אחר ולקחתם על עצמכם שם הרבה ג'קי עוד פה? הוא יצא, דרכו לעובדים באמת שעושים הרבה עבודה ועזרו לנו המון בגיבוש התקציב. אז אני מציע שעכשיו נצביע על התקציב השוטף. נכון? אחרי זה על כוח האדם. ואחרי זה אולי כן נגיד כמה מילים על הפיתוח. אם זה כן חשוב להגיד כמה מילים. אז בואו קודם נצביע על השוטף ועל הכוח. אז מי בעד אישור תקציב עיריית רמת השרון לשנת 2019?

גב' דברת וייזר: על השוטף.

מר אבי גרובר: שוטף. תקציב השוטף.

גב' שירלי פאר יגרמן: רוני אתה?

מר רוני בלקין: אני נמנע.

גב' דברת וייזר: צריך לצלם את עידן מצביע בעד.

מר אבי גרובר: שלוש עשרה בעד. מי נגד? ירון נגד. מי נמנע? רוני נמנע.

מר ירון גדות: אני הצבעתי נגד כי אני חושב שצריך להצביע נגד.

מר אבי גרובר: חבר'ה צריך להצביע גם על תקציב כוח האדם. זה נמצא בעמודים 6,7,8. סעיף תקן בתקציב כוח אדם 2019 מי בעד?

גב' שירלי פאר יגרמן: ארבע עשרה.

מר אבי גרובר: ארבע עשרה בעד. מי נמנע? רוני נמנע. תקציב הפיתוח. אני יגיד משפט, תראו, תקציב הפיתוח באיזה שהוא מקום יעקב, זה גם מה שאתם דיברתם עליו. התקציב כרגע הוא הרבה יותר, הוא יותר רחב מהמקורות שצפויים לנו בטח ל-2019, לדעתי גם ל-2020. אני אומר את זה פה הכי כנה על השולחן. אמנם התחזית מדברת על לא מעט עשרות מיליונים של שקלים גם ב-2019. ואם יהיו לנו הכנסות מפי גלילות אז זה עוד יותר, ויחד עם 1010 עם השכונה החדשה של נווה גן וזה אני מאוד אופטימי על התזרים הצפוי. אבל התקציב כרגע כולל באמת הרבה מאוד דברים שיעברו את התשתית לאותו התיק שאנחנו רוצים לתת לרמת השרון. וחלק ופה רוני, ועדת הכספים יכולה כן לעשות עבודה מאוד מקיפה ומאוד יסודית ולראות איך אנחנו כן מייצרים כל מיני סוגים של מקורות. גם לקחת הלוואות, גם לחשוב איך עושים את זה נכון, הפריסה הזאת יחד עם ועדת ההנהלה וגם ועדת הכספים, איך אנחנו מחלקים את איך מייצרים תוכנית עבודה מתוך הדבר הזה, אבל כן ופה.

עו"ד עידן למדן: ועדת הכספים.

מר אבי גרובר: אז אני אומר, גם בכספים וגם בוועדת ההנהלה, בשביל זה קיימת ועדת הנהלה, אנחנו נבוא ונייצר סדרי עדיפויות בתוכו אבל כן היה לי חשוב להביא את זה ככה, כי אנחנו נעבוד במקביל על הרבה מאוד דברים וכשבאים ואומרים בואו נשים רק עשרה, אז זה נורא בעייתי כי באמת אנחנו באמת רוצים, עושים להרבה דברים וכן כי צריך הרבה פעמים לתת, את התב"ר מראש לכל הפרויקט לכל אורכו, כדי שלא יהיה מצב כמו שראינו בחלק מהתב"רים של העבר שאמרו איזה שהוא סכום ראשוני, ובסוף הפרויקט נהייה הרבה יותר גדול וכאילו. למה לא אמרתם מהתחלה. המספרים פה באמת עשו מאמץ לעשות את זה יש פה גם לא מעט כסף לתכנונים ולעבודה של לתכנן נכון, ולדעת הרבה

אסטרטגיה גם בתוך המספרים האלה. בתוך התקציבים האלה וזה נותן לי המון אופטימיות לעתיד. הערות?

גב' דברת וייזר: מה זה שיקום בתים משותפים?

מר יעקב קורצקי: אנחנו נגיד לך, ועדת כספים תדבר על זה.

גב' דברת וייזר: זה סעיף שאני לא מכירה.

מר אבי גרובר: זה סוג של זה. הלוואות אפשר לתת.

גב' דברת וייזר: אפשר. זה השאלה.

מר אבי גרובר: מי בעד תקציב הפיתוח? ארבעה עשר. מי נמנע? רוני נמנע? רוני נמנע. זהו נכון.

<u>החלטות</u>:

<u>אישור תקציב שוטף</u>:

1. שלושה עשר חברי מועצה הצביעו בעד אישור התקציב השוטף של עיריית רמת השרון לשנת 2019, רוני בלקין נמנע, ירון גדות הצביע נגד.

<u>אישור תקציב ותקן כ"א</u>:

2. ארבעה עשר חברי מועצה הצביעו בעד אישור תקציב ותקן כוח אדם לשנת 2019, רוני בלקין נמנע.

<u>אישור תקציב פיתוח</u>:

3. ארבעה עשר חברי מועצה הצביעו בעד אישור תקציב פיתוח לשנת 2019. רוני בלקין נמנע.